

3. PREZESI I WICEPREZESI URZĘDU W LATACH 1945–1979

Prof. dr inż. Jan Piotrowski – Prezes Głównego Urzędu Pomiarów Kraju w okresie od 1.III.1945 do 30.XI.1948 r.

Prof. dr inż. Jan Piotrowski urodził się 26 listopada 1885 r. w Jędrzejowie w woj. kieleckim. W 1909 r. ukończył średnią szkołę mierniczą w Pskowie, a w 1913 r. Instytut Mierniczy w Moskwie. W latach 1913–1921 pracował w szkolnictwie geodezyjnym w Tomsku i jednocześnie prowadził prace polowe na terenie Syberii. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości wrócił do kraju i w 1922 r. rozpoczął pracę na Politechnice Warszawskiej.

W r. 1925 został profesorem nadzwyczajnym i objął Katedrę Miernictwa II (Geodezji Niższej). Do 1939 r. pełnił funkcje prodziekana i dziekana Wydziału Inżynierii tej uczelni. W czasie wojny i okupacji hitlerowskiej wykładał na Wydziale Mierniczym Państwowej Szkoły Budownictwa Lądowego i Wodnego oraz na Wydziale Mierniczym Państwowej Szkoły Technicznej w Warszawie, a także na tajnym wyższym studium geodezyjnym. Po wyzwoleniu kraju przedłożył władzom Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego projekt organizacji geodezji w Polsce. W latach 1945–1948 był prezesem Głównego Urzędu Pomiarów Kraju. Jednocześnie był kierownikiem Katedry Geodezji Niższej na Politechnice Warszawskiej. W 1948 r. został profesorem zwyczajnym, a w 1953 r. uzyskał tytuł doktora nauk technicznych. W latach 1956–1960 był dziekanem Wydziału Geodezji

i Kartografii PW. Ponadto pełnił funkcje przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Geodezji i Kartografii i członka Rady Geodezyjnej i Kartograficznej przy ministrze spraw wewnętrznych oraz członka Prezydium Komitetu Geodezji PAN. Opublikował szereg prac naukowych, podręczników i artykułów. Pozostał w pamięci jako wybitny pedagog i wychowawca geodetów polskich oraz organizator centralnej władzy i jednolitej służby geodezyjnej w Polsce. Odznaczony został między innymi Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł w Warszawie w dniu 13 stycznia 1962 r.

Prof. dr inż. Edward Warchałowski – Prezes Głównego Urzędu Pomiarów Kraju w okresie od 1.XI. 1948 do 31.VII.1951 r.

Prof. dr inż. Edward Warchałowski urodził się 4 października 1885 r. w gminie Stopnica w woj. kieleckim. Ukończył średnią szkołę mierniczą w Pskowie, a następnie w 1909 r. Instytut Mierniczy w Moskwie. Jednocześnie studiował matematykę na Uniwersytecie Moskiewskim. W latach 1909–1918 pracował w Instytucie Geodezyjnym w Moskwie i w 1918 r. został mianowany profesorem zwyczajnym. W latach 1919–1921 brał udział w organizowaniu Wyższego Urzędu Geodezyjnego w ZSRR, był kierownikiem Wydziału Naukowego, zastępca przewodniczącego Rady Technicznej i członkiem Kolegium tego urzędu. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości wrócił w końcu 1921 r. do kraju i rozpoczął pracę na Politechnice Warszawskiej, a w 1922 r. objął Katedrę Miernictwa I (Geodezji Wyższej) jako profesor zwyczajny. W latach 1922–1936 pełnił szereg funkcji kierowniczych na Politechnice Warszawskiej, przy czym w latach 1933–1936 był rektorem tej uczelni. W okresie wojny i okupacji był organizatorem i kierownikiem Państwowej Szkoły Budownictwa Lądowego i Wodnego oraz Państwowej Szkoły Technicznej w Warszawie. W ramach tych szkół prowadził tajne nauczanie. Po wyzwoleniu kraju stanął na czele Komitetu Odbudowy Politechniki Warszawskiej, której rektorem był w latach 1945–1952. Jednocześnie w latach 1945–1949 został dyrektorem zorganizowanego przez siebie Geodezyjnego Instytutu Naukowo-Badawczego przy GUPK; a w latach 1948–1951 prezesem Głównego Urzędu Pomiarów Kraju. Ponadto pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji w działalności zawodowej, społecznej i politycznej. Zorganizował Komitet Geodezji PAN i był jego przewodniczącym. Przewodniczył Radzie Naukowej GINB. Był prezesem Polskiego Towarzystwa Fotogrametrycznego. Pełnił funkcje członka CK Stronnictwa Demokratycznego i przewodniczącego Okręgu Stołecznego SD oraz przewodniczącego Okręgu Stołecznego Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju. Opublikował szereg dzieł

i artykułów z zakresu geodezji. Pozostał w pamięci jako wybitny uczoney – geodeta i wychowawca młodzieży. Odznaczony został między innymi Orderem Sztandaru Pracy I klasy, Krzyżem Komandorskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł w dniu 6 marca 1963 r.

Mgr inż. Jan Rabanowski – Prezes Głównego Urzędu Pomiarów Kraju w okresie od 1.VIII.1951 r. do 16.V.1952 r. i Prezes Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w okresie od 17.V.1952 do 15.VI.1956 r.

Mgr inż. Jan Rabanowski urodził się 10 czerwca 1907 r. w Warszawie. W 1925 r. ukończył szkołę średnią, a następnie w 1932 r. – Wydział Elektryczny Politechniki Warszawskiej. Równocześnie w okresie studiów pracował w PKP. Po odbyciu służby wojskowej w 1934 r. powrócił do pracy w kolejnictwie. W czasie działań wojennych w 1939 r. był kierownikiem Ośrodka Łączności Ministerstwa Komunikacji w Chełmie. Następnie przedostał się do Związku Radzieckiego. W okresie lat 1940–1943 pracował na Syberii w Nowosybirsku jako zastępca kierownika elektrowni. W r. 1943 wstąpił do formującej się w Związku Radzieckim I Armii Wojska Polskiego, brał udział w historycznej bitwie pod Lenino. Przeszedł szlak bojowy od Lenino do Warszawy-Pragi jako zastępca dowódcy I Pułku Łączności w I Armii WP. W końcu 1944 r. objął funkcję kierownika resortu komunikacji, poczt i telegrafu PKWN, a następnie ministra komunikacji, którą sprawował do 1951 r. W latach 1951–1956 był prezesem Głównego Urzędu Pomiarów Kraju i prezesem Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii. W połowie r. 1956 objął urząd ministra łączności, a następnie w 1958 roku został powołany na stanowisko wiceprzewodniczącego Rady do spraw Techniki przy prezesie Rady Ministrów. Był posłem do Krajowej Rady Narodowej oraz do Sejmu Ustawodawczego i Sejmu PRL w kadencji 1952–1956. Od 1944 r. był członkiem Stronnictwa Demokratycznego, w którym między innymi piastował funkcje prezesa Rady Naczelnej SD oraz przez wiele lat członka Prezydium CK SD. Był jednym z twórców odbudowanego po zniszczeniach wojennych kolejnictwa polskiego. Zapisał się jako wybitny działacz polityczny i państwowy. Odznaczony został między innymi Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy, Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski i Orderu Virtuti Militari V Klasy. Zmarł w dniu 21 marca 1958 r.

Mgr inż. Borys Szmielw – Prezes Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w okresie od 1.VIII.1956 do 30.XI.1956 r. i Prezes Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii w okresie od 1.XII.1956 do 10.X.1973 r. (Wiceprezes CUGiK w okresie od 1.IX.1952 do 31.VII.1956 r.)

Mgr inż. Borys Szmielw urodził się 15 sierpnia 1910 r. w Warszawie. W 1935 r. ukończył Państwową Szkołę Mierniczą w Warszawie, a następnie wykonywał prace geodezyjne w biurach mierniczych przysięgłych. W 1945 r. ukończył Wydział Geodezji Politechniki Warszawskiej. Bezpośrednio po wyzwoleniu kraju w latach 1945–1946 był zastępcą Pełnomocnika do spraw Reformy Rolnej na województwo łódzkie, a następnie zastępcą dyrektora Naczelnego Zarządu Centralnego Państwowych Nieruchomości Ziemskich w Poznaniu. W latach 1948–1951 był dyrektorem Departamentu Przebudowy Ustroju Rolnego w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych. W 1951 r. rozpoczął pracę w Głównym Urzędzie Pomiarów Kraju na stanowisku dyrektora biura. W latach 1952–1956 był wiceprezesem i prezesem Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii, a w latach 1956–1973 prezesem Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. Przewodniczył Radzie Geodezyjnej i Kartograficznej przy ministrze spraw wewnętrznych. Ponadto w latach 1956–1972 prowadził wykłady na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Jako prezes GUGiK brał czynny udział we współpracy służb geodezyjnych krajów socjalistycznych. Był zastępcą przewodniczącego Komitetu Geodezji PAN. Pełnił funkcję koordynatora współpracy służb geodezyjnych krajów socjalistycznych z Komisją Wielostronnej Współpracy Akademii Nauk Krajów Socjalistycznych. Brał czynny udział w życiu społeczno-politycznym jako członek KZMP od 1932 r., a następnie PPR i PZPR. W 1973 r. przeszedł na emeryturę. Odznaczony został między innymi Orderem Sztandaru Pracy II klasy oraz Krzyżem Komandorskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

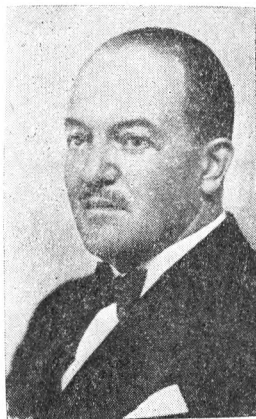

Dr inż. Czesław Przewoźnik – Prezes Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska od 10.X.1973 r. *)

*) W dniu 4.VIII.1980 r., tj. po oddaniu już numeru specjalnego do składania i druku, został odwołany z tych stanowisk w związku z powołaniem na stanowisko wojewody śląskiego.

Dr inż. Czesław Przewoźnik urodził się 31 lipca 1928 r. w Devin. W 1950 r. ukończył szkołę średnią w Szczecinie pracując równocześnie w PKP. Na początku 1954 r. ukończył Szkołę Inżynierską w Szczecinie uzyskując tytuł inżyniera, a w 1956 r. studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej. W okresie studiów był działaczem ruchu młodzieżowego akademickiego w tym sekretarzem komitetów uczelnianych PZPR w Szczecinie i w Gdańsku. W latach 1956–1960 pracował w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego w Gdańsku na różnych stanowiskach, a przez ostatnie dwa lata na stanowisku naczelnego dyrektora. W latach 1960–1968 pełnił kolejno szereg odpowiedzialnych stanowisk, między innymi naczelnego dyrektora Gdańskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego, a następnie naczelnego inżyniera i naczelnego dyrektora Gdańskiego Zjednoczenia Budownictwa. W tym okresie był równocześnie członkiem Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Gdańsku (1962–1968).

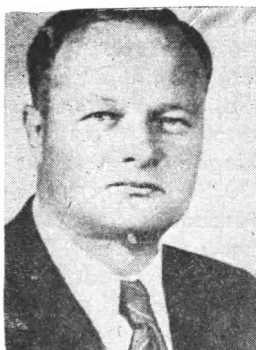
W 1968 r. został powołany na stanowisko podsekretarza stanu w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, które pełnił do 1973 r. Równocześnie pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji, a między innymi był członkiem międzyresortowego zespołu ekspertów d/s opracowania raportu o stanie budownictwa, członkiem rządowego zespołu ekspertów d/s planowania przestrzennego zagospodarowania kraju, przewodniczącym polskiej delegacji w stałej komisji budownictwa RWPG (1969–1973 r.). W październiku 1973 r. objął stanowisko podsekretarza stanu w Ministerstwie Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska i równocześnie prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. Jako prezes GUGiK przeprowadził szereg reform służby geodezyjnej i kartograficznej zmierzających do rozwoju i unowocześnienia geodezji i kartografii, a w szczególności koncentrację potencjału produkcyjnego, która umożliwiała szersze zaspokojenie potrzeb gospodarki narodowej w zakresie opracowań geodezyjno-kartograficznych. W 1975 r. uzyskał tytuł doktora nauk technicznych. Jest twórcą systemu wykorzystania zdjęć lotniczych i satelitarnych w gospodarce narodowej i inicjatorem współpracy międzynarodowej w tym zakresie. Pełni funkcję przewodniczącego Komisji Teledetekcji Komitetu Badań Kosmicznych PAN i głównego koordynatora badań w zakresie teledetekcji w Polsce. Był także członkiem zespołu do opracowania programu rozwoju eksportu polskiej myśli technicznej oraz zespołu d/s usprawnienia działalności eksportowej do Libii. Pełni funkcję wiceprzewodniczącego Towarzystwa Polsko-Libijskiego. Jest autorem wielu publikacji naukowo-technicznych. W uznaniu zasług odznaczony został między innymi Krzyżem Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Krzyżem Zasługi.

Mgr inż. Kazimierz Sawicki – Zastępca Prezesa GUPK
w okresie od 1.III.1945 do 31.VII.1948 r.

Prof. Waclaw Nowak – Zastępca Prezesa GUPK w okresie od 3.III.1945 do 30.VI.1950 r.

Mgr inż. Bronisław Lipiński – Zastępca Prezesa GUPK w okresie od 1.I.1948 r. do 1.III.1949 r.

Mgr inż. Mieczysław Malesiński – Zastępca Prezesa GUPK w okresie od 16.XI.1948 do 30.VI.1951 r.

Mgr inż. Kazimierz Butkiewicz – Wiceprezes GUPK w okresie od 20.VI.1951 do 16.V.1952 r. i Wiceprezes CUGiK w okresie od 17.V.1952 r. do 31.VIII.1952 r.

Prof. dr inż. Henryk Leśniok – Wiceprezes GUPK w okresie od 20.VI.1951 do 16.V.1952, Wiceprezes CUGiK w okresie od 17.V.1952 do 30.XI.1956 i Wiceprezes GUGiK w okresie od 1.XII.1956 do 30.IX.1959 r.

Mgr inż. Jan Chryszczanowicz – Wiceprezes CUGiK w okresie od 3.XII.1955 do 30.XI.1956 i Wiceprezes GUGiK w okresie od 1.XII.1956 do 2.VI.1957 r.

Inż. Kazimierz Wójtowicz – Wiceprezes GUGiK w okresie od 1.XII.1957 do 15.X.1973 r.

Mgr Franciszek Otdak – Wiceprezes GUGiK od 16.X. 1973 r.